

JĒZAUS ŠIRDIS

IR MŪSŪ LAIKAI

Mons. Dr. Pr. Olgiati,

Milano Švenč. Jēzaus Širdies Kat.
Universiteto Profesorijs.

TĒVŪ JĒZUITŪ LEIDINYS

SPEC
CAPAM

IMPRIMI POTEST

James H. Dolan, S. J.

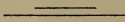
Praep. Prov. Novae Angliae

IMPRIMATUR

† Richard J. Cushing, D. D.

Bishop of Boston

May 2, 1944

SPAUDA: DARBININKAS

366 West Broadway,

South Boston, Mass.

JĒZAUS ŠIRDIS IR MŪSŪ LAIKAI

DAUGELIS NESUPRANTA

Daug žmonių iki šiolei dar gerai neįvertino tikro pamaldumo į Švenč. Jėzaus Širdį. Užuoat pažiūrėję, kaip jis išrodo visame savo pilnume, jie suskaldo jį į tūkstančius pamaldžių praktikų. Visos tos maldos, litanijos ir t. t. yra geros, bet jos dar negali aiškiai ir visiems suprantamu būdu išreikšti pilnos šio pamaldumo reikšmės, jei nėra gaivinamos pagrindinės minties. Visos tos pamaldžios praktikos turėtų būti tik daliniais tikrojo Jėzaus Širdies garbinimo minties pasireiškimais.

Daugeliui pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį yra tik praktika 9-nių pirmųjų mėnesio penktadienių. Man pasitaike sutikti jaunuolį, kuris jau nuo seno netvarkingai gyveno ir, mano išpėtas, vargšelis atsakė: “Ko norite, aš esu tikras, kad būsiu išganytas. Būdamas mokykloje ėjau Komunijos per devynis pirmuosius mėnesio penktadienius. Todėl, pagal didįjį Jėzaus Širdies pažadą, esu tikras, kad nemirsiu mirtinoje nuodėmėje ir kad, prieš stodamas į Dievo teismą, galėsiu atlikti išpažintį”.

Šiam nelaimingajam Švenč. Jėzaus Širdis virto priemone išeikvoti ir išniekinti jo brangią jaunystę.

Kiti pamaldumą Švenč. Jėzaus Širdžiai suveda į procesijas, maldų vainikėlius, Jėzaus Širdies paveikslų laikymą na-

muose ir į panašius dalykus, kai tuo tarpu visos šios gražios krikščioniškojo pamaldumo pratybos tėra vien išviršiniai organizmo nariais, kurie reikalingi gaivinančios sielos.

Jėzaus ir Bažnyčios mintis

Pasakykime tuojuo: remiantis paties Išganytojo ir Bažnyčios mintimi ir gerai įsiskaičius į didžiausiųjų Švenč. Jėzaus Širdies garbintojų pareiškimus, kurių tiek daug randame šv. Margaritos Marijos Ala-coque, pal. T. de la Colombiere S. J., šv. Gertrūdos, T. Bernardo de Hoyos S. J., T. P. Cardaveras, Sesers Benignos Consolatos ir kitų naujų laikų šventųjų raštuose, — pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį yra kažkas didingo, be galo didingo,

ko niekas neturi teisės susmulkinti pagal mažutės galvelės supratimą, nors turėtų ir pačias visų pamaldžiausių pasaulio intencijas.

Prieš pasakydami, kaip galima praleisti, pav., birželio mėnesį, ar kokį kitą metų laikotarpį tokioje vienybėje su Švenč. Jėzaus Širdimi, kurią Bažnyčia vadina “šventumo ir gyvybės šaltiniu”, turime rūpestingai ir tiksliai aptarti šio pamaldumo pobūdį.

Tai labai panašu į pasaulio atpirkimo darbą

T. Alcañiz S. J. ir kiti tyrinėtojai gilinosi į šv. Margaritos ir kitų Švenč. Jėzaus Širdies apaštalo gyvenimus ir jų raštus, norėjo suprasti šio gražaus pamaldumo prigimtį, ku-

ris, daug žadėdamas, šiandien
taip sparčiai auga visuose pa-
saulio kraštuose.

Ištyrus visus dokumentus
paaiškėjo, — kalbėsiu didžiųjų
Paray - le - Monial apreiškimų
posakiais, — kad Švenč. Jėzaus
Širdies garbinimas reiškia to-
kį įvykį, kuris gali būti lygina-
mas su pasaulio atpirkimo
darbu. “Švenč. Jėzaus Širdis”,
sako šv. Margarita; “parodė,
kad šis pamaldumas yra lyg
paskutinė Jo meilės pastanga,
norinti padėti žmonėms šiais
naujaisiais meilės atpirkimo
amžiais. Švenč. Jėzaus Širdis
nori išvaduoti žmones iš šėto-
no karalystės. Ji nori tą pikto-
jo karalystę sunaikinti ir mus
įkurdinti saldžioje Dievo mei-
lėje. Tą meilę pirmiausia trokš-
ta įskiepyti širdyse visų tų, ku-
rie pamils šį pamaldumą”.

Paskutinis Dievo meilės išradimas

“Man rodos, jog didžiausio mūsų Viešpaties troškimo, kad Jo Švenč. Širdis būtų garbinama kokia nors ypatinga pagarba, tikslas yra atnaujinti sielose Jo atpirkimo vaisius. Tam Jis padarė savo Širdį, tartum, antrąjį tarpininką tarp Dievo

ir žmonių, kurių nuodėmės yra labai padaugėjusios. Jos taip pagausėjo, kad Jėzui reikia panaudoti visą Savo galią, prašant žmonėms pasigailėjimo”.

“Pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį apima begalinius turtus, kuriuos Jis nori išlieti ant visų geros valios širdžių. Tai yra paskutinė Viešpaties meilės pastanga atvesti nusidėjėlius prie atgailos ir duoti jiems gausių vaisingų ir pašvenčiamų malonių išganymui pasiekti. Ši Dieviškoji Širdis yra dangaus turtas, mums duotas, kaip paskutinis Jo meilės išradimas”.

“Per pamaldumą į Švenč. Jėzaus Širdį Jis nori įgyti kuo daugiausia ištikimų sau tarnų, patikimiausių draugų ir visai atsidavusių sūnų”.

Noriu naujo visuomenės prisikėlimo!

“Palaiminimai ir malonių turtai, kurie glūdi Švenč. Širdyje, yra begaliniai. Aš nežinau, ar yra dvasiniame gyvenime kokia kita pamaldumo praktika, kuri galėtų taip greitai iškelti sielą į aukščiausią tobulumo laipsnį ir duoti paragauti tikrųjų džiaugsmų, kuriuos galima rasti tik Jėzaus tarnyboje. - Taip, tai sakau visiškai įsitikinusi! Jei žmonės žinotų, kaip patinka Viešpačiui Jėzui šis pamaldumas, nebūtų nė vieno krikščionies, nors ir kažin kaip mažai mylinčio šį meilingą Išganytoją, kuris tuojau neimtų šio pamaldumo praktikuoti”.

“Vienuoliai per jį gaus tiek pagalbos, kad nereikės kitų priemonių pirmųjų karš-

tumui atstatyti ir atšalusiose bendruomenėse tiksliausiam regulos laikymui įvesti. O tie, kurie griežtai laikosi savo įstatų, per šį pamaldumą pasieks tobulybės viršūnes”.

“Pasaulininkai per šį meiltingąjį pamaldumą gaus visų malonių, kurių reikia jų luomui: taiką šeimynose, paguodą kančiose, dangaus palaimą visuose darbuose ir suraminimą varguose. Šioje Širdyje jie visi tikrai ras prieglaudą savo gyvenime ir ypač mirties valandoje. Kaip saldu bus mirti po to, kai pastoviai ir jautriai buvo praktikuotas pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį”.

“Mano Dieviškasis Mokytojas man davė suprasti, kad tie, kurie dirba sielų išganymui, turės pasisekimo ir mokės sujaudinti užkietėjusias širdis, jei bus nuoširdžiai pamaldūs į

Švenč. Jo Širdį ir stengsis Jos garbinimą visur skleisti ir gyvendinti”.

“Pagaliau, kaip bežiūrėsime, bus aišku, kad nėra pasaulio asmens, kuris negautų kokios nors dangaus pagalbos, jei tik jis tikrai ir ištikimai mylės Jėzų Kristų. Tokia meilė Jam parodoma, praktikuojant pamaldumą į Švenč. Jo Širdį”.

Kiti Jėzaus Širdies ištikimieji savo kalba nesiskiria nuo Margaritos Marijos Alacoque. Tėvas de Hoyos S. J. apie Jėzaus Širdies pamaldumą šitaip kalba: “Nuo to laiko, kai pasaulis yra pasauliu, niekas kitas neteikia Dievui tiek garbės ir neneša Bažnyčiai tiek naudų, kaip tikrai gilus ir nuoširdus pamaldumas į Švenčiausią Jėzaus Širdį”.

Seseriai Benignai Consolatai Švenč. Jėzaus Širdis sakė: “Aš

rengiu savo gailestingumo darbą. Noriu naujo visuomenės prisikėlimo! Noriu, kad šis prisikėlimas būtų meilės darbu”.

“Mano Širdis bus viso pasaulio išganymas!”

“Mano Širdis nebegali išlaikyti malonių turtų, kuriuos turi savyje. Jaučiu reikalą apipilti jomis savo tvarinius”.

Ką tai reiškia?

Šiek tiek istorijos

Atsiminkime laikus, kuriais kilo šis pamaldumas. Tai buvo XVII-tas šimtmetis. Protestantizmo sukeltas nelaimės sunku buvo ir suskaityti. Bažnyčia pasruvo krauju, nes iš jos buvo išplėštos ištisos tautos. Ji, rodės, dar drebėjo dėl naujai gresiančių atpuolimų. Pačioje katalikybės krūtinėje atsirado baisi herezija. Tai bu-

vo jansenizmas, tolinās nuo Jēzaus sielas. Kultūra, išdidusi dēl naujų to laiko mokslo išradimų, kėlė racionalizmo vėliavą. “Apšvietimo” skelbėjai gy-rėsi nušviesią žmonių protus ir išsklaidysią tariamas ap-reikštosis religijos tamsybes.

Šiuo tad istoriniu momentu Paray-le-Monial’yje suskambėjo dieviškasis nusiskundimas: “Štai Širdis, Kuri taip myli žmones. Iš jų tačiau daugiau nieko nepatiria, kaip nedėkin-gumą ir panieką”.

Šiuo metu Švenč. Jėzaus Šir-dis parodo naują kelią. Šis ke-lias, jei gerai stebėsime, iške-lia tris ypatybes: 1) Jėzaus ka-ralystės laimėjimą ir visuoti-numą, 2) mūsų pasiaukojimą, 3) meilės idealą.

+

JĒZAUS KARALYSTĒS LAIMĒJIMAS IR VISUOTINUMAS

Meilēs karalystē

Prieš piktosios dvasios karalystē Jēzus nori īsteigti savo meilēs karalystē. Taigi, pamaldumas ī Jēzaus Širdī jau nebēra bet kokia paprasta religinē praktika kitų pamaldumu tar-

pe, bet kova, turinti įsigalėti visame pasaulyje. Šio pamaldumo skleidėjai trokšta, kad Jėzaus karalystė viešpatautų kiekvieno atskiro asmens širdyje ir plačioje visuomenėje. Sesuo Dieviškiosios Širdies Marija savo laiške Leonui XIII, prašydama, kad jis paaukotų visą pasaulį švenč. Jėzaus Širdžiai, rašo: "Jis nušvies visą pasaulį nauja šviesa... tautos ir valstybės sužerės tos šviesos spindesiu, bus sušildytos tos širdies karščiu!"

Popiežiai kalba Šv. Rašto žodžiais

Kiekvieną kartą, kai paskaitome popiežių raštus apie švenč. Jėzaus Širdį, pav. Pijaus XI "Miserentissimus Redemptor", matome, kad jų lūpose sužydi gražiausi Šv. Raš-

to posakiai, aprašantieji Išga-
nytojo karalystę:

“Ir viešpataus nuo jūros iki
jūros ir nuo upės iki žemės
krašto” (Ps. 71). “Lenks savo
kelius prieš Jį visi žemės kara-
liai; visos tautos Jam tarnaus”
(2 Ps.). “Ir atsimins, ir atsi-
vers į Viešpatį visi žemės kraš-
tai, ir nusilenks Jam visos tau-
tų giminės” (21 Ps.).

MŪSŲ PASIAUKOJIMAS

Pasiaukojimas

Didžiuosiuose apreiškimuose pirmojo punkto įvykdymas — yra kova su piktąja dvasia ir didingas Kristaus laimėjimas. Jis yra glaudžiai sujungtas su sielos pasiaukojimu, sielos, kuri nori sekti paskui Švenč. Jėzaus Širdies vėliavą “Ne be reikalo”, sako Tėvas Alcaniz S. J.: “to pamaldumo istorijoje randame pasiaukojimo mintį. Žmonių giminės paaukojimas, atliktas Leono XIII-jo, Pijaus XI-jo įsakymas tą pasiaukojimą atnaujinti kasmet, tautų, provincijų, valsčių ir jų dalių, vyskupijų, parapijų, vienuolių Ordinų ir bendruomenių, šeimų, įstaigų ir atskirų asmenų dažni pasiaukojimai juk turi ką nors pasakyti”.

Bet čia nereikia varžyti dva-

sios paviršutiniškais formalu-
mais. Pasiukojimas nėra tik
išviršinēs apeigos ar kokia
nors paprasta šventē. Ne! To
pasiukojimo esmē glūdi pave-
dime Švenč. Jēzaus Širdžiai
visko, ką tik turime: savo jē-
gų, turtų, šeimų ir tautų.

Pasiukojimo esmē

“Pasiukojimo esmē”, kaip
sako Šv. Margarita Marija Ala-
coque: “yra visiškas paaukoji-
mas Jo Širdžiai viso to, kas
mums priklauso”. Tas pamal-
dumas reikalauja, kad mes pa-
vestume Jam mūsų sielą, lais-
vę, mūsų kūną, mūsų veiklu-
mą ir visus mūsų užsimojimus,
visiškai pasitikėdami Jo žo-
džiais: “Tu rūpinkis Mano Šir-
dimi ir Jos reikalais, o Mano
Širdis rūpinsis tavimi ir tavo
reikalais”.

Sakyti “pasiukojimas” reišk-

kia sakyti — “atlyginimas to žmogaus, kurio širdis negali likti šalta ir nejautri Dievo atžvilgiu, To Dievo, Kurs yra niekinamas, iš naujo plakamas, spiaudomas ir kryžiuojamas. Tas pasiaukojimas reiškia apaštalavimą visomis jo formomis: maldos ir veikimo apaštalavimas, apaštalavimas, atliekant savo asmenines, šeimynines ir socialines pareigas”. Todėl, rodydami kitiems gerą pavyzdį, kantriai kentėdami, mes ir stengiamės pagerbti Švenč. Jėzaus Širdį “visa garbe, meile ir pagarba, kuri yra mūsų galioje. Tik tada mes tikrai apaštalaujame! Tas apaštalavimas gali pasiekti net to, kad žmonės aukoja patys save, kaip auką, trokštančią save visiškai pavesti Švenč. Jėzaus Širdžiai Jos planams vykdyti.

Mūsų idealas

Šv. Margarita Marija, kalbėdama apie pal. T. de la Colombiere, sako, kad vienintelis idealas, kuris turi mums rūpėti, tai noras gyventi tik tam, kad Kristaus Širdis būtų visų mylima ir garbinama ir kad galėtume pasakyti su šventuoju jėzuitu: "Mano širdis nieku daugiau nesirūpina, kaip tik tos Dieviškosios Širdies reikalais".

Pamaldumo praktikos

Tikrai reikalingi bus pirmieji devyni mėnesio penktadieniai, kasdienis savo veiksmų (kaip paskiau pabrėšime) pasiaukojimas Švenč. Širdžiai, mėnesinės atlyginamosios Komunijos, šv. valandos, šeimynų pasiaukojimas. Dar yra ir kitų labai gražių sąjūdžių, kaip tai: Eucharistijos karžygiai, Jėzaus Širdies Kunigų ir Jėzaus

Širdies Misiju sąjungos, birželinės pamaldos, kasdienis pasiaukojimas, ir Švenč. Širdies šventė penktadienį po Dievo Kūno oktavos.

Tautos Kristui

Neturėjo stigti ir to, kad tautos paskelbtų karališką Jėzaus Širdies valdžią Kolumbijoje, Ispanijoje, Lenkijoje, Maltoje, Kostarikoje, Čekoslovakijoje, Jugoslavijoje, Kroatijoje, Bolivijoje, Lietuvoje ir Skandinavijos bei Argentinos katalikų tarpe. Taip pat reikėjo, kad Italijos Katalikų Universitetas būtų pavadintas Švenč. Jėzaus Širdies Universitetu.

Tačiau įsidėmėkime! Visi šie gražūs ir didingi dalykai nebūtų tikras pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį, jei jie neišreikštų tos gilios minties, apie kurią esame anksčiau kalbėję.

TYLI IR PASIAUKOJAN- ČIOJI MEILĒ

Tik meilēs

Pagaliau, prie Jēzaus kara-
lystēs visuotinumo ir mūsu pa-
siaukojimo kovoti dēl Jos lai-

mėjimų dar prisideda Meilės sąvoka. Kristus Savo Švenč. Širdimi nori nugalėti pasaulį. Jis išsirinko to pamaldumo apaštalasis dvi sielas, mokančias mylėti: viena iš jų buvo šv. Margarita Marija Alacoque, iš Aplankymo vienuolyno, kuri vaizduoja tyliai besimel-džiančią ir besiaukojančią mei-lę, o antroji — tai pal. Tėvas de la Columbiere, sūnus tos Draugijos, kuri žino, kas yra kovojanti meilė, ir kuri su Šv. Ignacu Loyola, savo Rekolek-cijose, rodo Kristaus karalys-tę, kviečia ją gėrėtis ir ją pa-milti.

Neturėjo meilės Liuteris, kurs skelbė — “stipriai nusi-dėk, dar stipriau tikėk”. Ne-giedojo meilės Jansenijaus “Augustinas”, nepažino meilės ir šaltas bei abstraktus racio-nalistų ir “apšviestųjų” inte-lektualizmas.

Štai Širdis

Didžiausia pasaulio jėga yra širdis. Taip, tai tiesa. Tai yra Dievo, tapusio žmogumi, Širdis, Kuri mums paaiškina Betliejaus, Paskutinės Vakarieniės ir Kalvarijos kalno reikšmę. Jis užmiršusiai Jo begalinę meilę visuomenei apsireiškia, rodydamas ranka savo Širdį, ir tyliai, bet galingai kalbėdamas: "Štai Širdis, Kuri taip daug yra pamylėjusi žmones..."

Meilės diena

Kiekviena praktika Švenč. Jėzaus Širdies garbei turi šį ypatingą meilės atspalvį. Jei Jėzus savo Švenč. Širdies šventę paskyrė penktadienį, tai dėl to, kad penktadienis yra Meilės diena. Diena, kurią Jo Širdis iš pervertos krūtinės išlei-

do į visų amžių žmoniją savo neapsakomos meilės šauksmą. Jei prašo Komunijų, ypač kiekvieną pirmąjį kiekvieno mėnesio penktadienį, tai dėl to, kad Meilės Sakramento negalima atskirti nuo Širdies, Kuri jį įsteigė ir Kuri plaka, pasislėpusi po balta Ostijos priedanga.

Meilė nemylima, bet ji nugalės

Jei pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį prašys atlyginimų, pasiaukojimų, didelių aukų, tai ypač dėl to, kad meilė žmonių yra nemylima, ir dėl to, kad Tai Širdžiai, iš Kurios plaukia mūsų išganymas, turi būti pripažintas dėkingumas. Atskiriems asmenims, šeimoms, kurios Jai pasiaukoja, tautoms, kurios į Ją kreipiasi, Švenč. Jėzaus Širdis kalba tik

apie meilę. Pasaulis bus nuga-
lētas Meilēs ir tik Meile! Ir
Meile! Ir Meilēs Valdovo ran-
kos, ištīstos ant kryžiaus, ap-
kabins ateitį, kuri artinasi prie
Jo švenč. Širdies.

PRAKTIŠKOS IŠVADOS

Dabar labai lengva kalbėti apie praktiškus būdus, kurie parodys mums, kaip mes galime glaudžiai bendrauti su meilingąja Švenč. Jėzaus Širdimi.

Kovoti, mylėti

Praktikuoti Švenč. Jėzaus Širdies pamaldumą yra ne kas kita, kaip pasiryžimas aukotis šventai kovai Meilės vardu ir noras laimėti visą pasaulį Kristui. Pirmu pažvelgimu toks idealas gąsdina. Argi mes galime imtis tokio begalinio ir, sakyčiau, neprotingo darbo —

atversti pasaulį Švenč. Širdžiai? Juk tai atrodo tik neprotingo žmogaus svaičiojimu.

Laimėjimo paslaptis

Bet tokia nuomonė parodo tik visišką antgamtinės tikrėnybės nesupratimą. Gal tai mes, vargšai ir silpnučiai, turėtume įvykdyti tokį didingą užsimojimą? Ne! Mes turime būti vien glaudžiai susijungę su Kristaus Širdimi. Jos malonė neatskiriamai sujungs mus su savim. Tuomet jau ne mes būsime, kurie meldžiamės, kovojame ir nugalime, bet Jis bus mumyse! Ir su Juo, Kuris mus stiprina, Kuris mumyse gyvena ir mums duoda gyventi Jo dieviškuoju gyvenimu, — mes viską galime. Taigi, turime surinkti savo maldas, savo veiklumą, savo ašaras, pasiaukojimus, savo apaštalavimą ir

viską sudėti į Švenč. Kristaus Širdį, kad pasiektų kilnų meilės idealą, kurį Jis mums nurodo.

Vidinis gyvenimas

Kitaip tariant, tikrojo Švenč. Širdies pamaldumo esmę duoda vidinis gyvenimas. Gyvenant vidiniu gyvenimu, paveikslai, iškilmės, maldos, įvairios praktikos Švenč. Širdies garbei turi vieną sielą. Be to, gyvenimo mes visada liksime paviršutiniški.

Mokytas jėzuitas T. Juozapas Petazzi gražiaiame veikalėly apie Maldos Apaštalavimą ir pamaldumą į Švenč. Jėzaus Širdį, rašo: "Atidžiai skaitydami Švenč. Jėzaus Širdies mokinės, Šv. Margaritos Marijos, raštus, matome, jog Švenč. Širdies garbinimas siekia, kad mes ir savyje atvaizduotume

KRISTUS

IR ŠEIMA

Jėzaus vidinį gyvenimą. Ir tai savaime suprantama, nes pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį negali turėti savo šaknų kitur, kaip tik Jėzaus Širdyje. Pamaldumas į Dieviškąją Širdį turi siekti — meilės jėga sudievinanti mūsų širdis, pakeičiant jas į Dieviškąją Širdį. Išganytojo jausmai turi likti mūsų jausmais, Jo gyvenimas turi likti mūsų gyvenimu. Įvairiausias būdais mūsų Viešpats pareiškė ši savo plana Šv. Margaritai. Suimant ir sutraukiant tuos brangius ir dieviškus pamokymus, mums išrodo, jog galime pasakyti, kad visas pamaldumas į Švenč. Jėzaus Širdį, kaip pats Jėzus yra mokęs, suvedamas į mūsų vidaus gyvenimo pagilimą. Rimtai ir uoliai praktikuojamas antgamtinis gyvenimas turi būti gyvenimas pilnas pasiaukoji-

mo, atlyginimo ir apaštalavimo. Taip kalbėdami nemanome ką nors naujo pasakyti, bet norime labiau pabrėžti svarbiausią bruožą to tikraja žodžio prasme gyvenimo, kurs meilės dėka yra pakeistas į vidinį Jėzaus gyvenimą”.

Gyvenu tik Jėzui... nuolat meldžiuos

Taip visa diena lieka pašventinta. Net paprasčiausi darbai tada yra perimami meilės dvasioje ir kūdikiškai suderinami su Dangiškojo Tėvo valia. Tuo būdu visas mūsų gyvenimas virsta malda, t. y. širdies pakėlimu į Dievą. Tai mūsų atsidavimas Kristui, kad Jo meilė viešpatautų pasaulyje. Tai atsilyginimas Švenč. Jėzaus Širdžiai, Kuri aukojasi už mus kančios ir pasiaukojimo meile. Kristus mylėjo ir pasiaukojo...

Mylėsiu ir pasiaukosiu! — yra visas pamaldumas į Švenč. Širdį. Toks pamaldumas moko mus gyventi Kristaus Širdy, ir Kristaus Širdis plaka mumyse.

Koks mano pamaldumo laipsnis?

Taigi, jei kas birželio mėnesį ar kitu metų laikotarpiu nori sukurti savy didesnę meilę Švenč. Jėzaus Širdžiai ir gyventi su Ja susijungęs, aišku, kad iš vienos pusės jis turi laikyti aiškios ir gyvos Švenč. Jėzaus Širdies pamaldumo prasmes, o iš antros pusės — neužmiršti, kad aukštesnis ar žemesnis to pamaldumo laipsnis pareina nuo mūsų dvasinio gyvenimo pagilinimo, nuo mūsų atsidavimo ir pasiaukojimo duosnumo, nuo mūsų jausmų vieningumo su Švenč. Jo Širdies jausmais.

Švč. Panelē, šv. Pranciškus Saliētis
ir Palaimintas Klaudijus de la Co-
lumbiere, S. J. apsireiškia šv. Mar-
garetai Marijai.

Praktiški patarimai

Dabar užteks paminėti keletą praktiškų nurodymų, kaip tą vieningumą galima savyje praktiškai išugdyti.

1. Stenkimės geriau suprasti

Ir čia pirmiausia reikia sudaryti savo pamaldumui dogmatišką pamatą. Todėl, mąstymams ir dvasiniam skaitymui pasirinktos knygos, kurios kalba apie Švenč. Jėzaus Širdį. Reikia gerai įsidėmėti, kad Švenč. Jėzaus Širdies garbinimo dalykas nėra vien tik Dievo meilė arba tik garbingiausioji kūniškoji Kristaus Širdis. Ne! Svarbiausia yra tikroji ir gyvoji Jėzaus Širdis, Kuri plaka Išganytojo krūtinėje, Kuri dalyvauja Jo žmogiškume ir Kuri

buvo ietimi perdurta ant kryžiaus. Toji širdis yra matomas Išganytojo meilės ženklas.

2. Rytmetinis pasiaukojimas

Naudinga bus čia atkreipti visų dėmesį į rytmetinį darbu, maldų ir kentėjimų paaukojimą Švenč. Jėzaus Širdžiai, kaip to reikalauja iš savo narių Maldos Apaštalavimas ir Vyrių Apaštalavimas.

Tas pasiaukojimas kai kam gali tapti vien mechaniškai atkalbėta maldelė, apie kurios vidinį grožį žmogus daugiau nė nepagalvoja. Dažnai nepažastome, kad tai yra paaukojimas Švenč. Jėzaus Širdžiai per Nekalčiausiąją Marijos Širdį viso to, ką darysime per visą dieną, o juk tai yra nepaprastai svarbus ir vertingas aktas.

Aušta. Žmogus pradeda naują savo gyvenimo dieną. Mes norime, kad ji visa būtų atiduota Švenč. Jėzaus Širdžiai. Tuo mes norime prisidėti prie meilingos Jo karalystės laimėjimų pasaulyje. Turėdami pamaldumą į Švenč. Išganytojo Širdį, mes nusprendėme, kad viso mūsų gyvenimo tikslas būtų toks, kurs pranoktų žemę ir pasikeltų iki Švenč. Kristaus Širdies. Todėl per kasdieninį pasiaukojimą mes pareiškiamo, kad mūsų dienos laikotarpis bus ne tik gerai praleistas ir Dievo valiai palenktas, nes tai turi daryti kiekvienas kūrinys, bet kad jis turės būti perimtas antgamtiškumu ir dieviškumu. O tai juk yra svarbiausias dalykas!

Kadangi Kristaus Širdis yra amžinojo kunigo Širdis, kuris kasdieną aukojasi Dieviška-

jam Tēvui už mūsu nuodėmes ir atnaujina savo kryžiaus auką kiekvienose Mišiose, tai mes aukojame savo dieną Švenč. Širdžiai atlyginti už patirtus įžeidimus ir tomis intencijomis, kuriomis Jis nuolat aukojasi ant mūsų altorių. Taip mes jungiamės su Jo Švenč. Širdimi. Visos mūsų maldos, mūsų darbai ir mūsų kentėjimai jungiasi su Išganytojo maldomis, rūpesčiais ir kentėjimais.

Šis pasiaukojimas duoda toną visai dienai ir ne tik pašventina pačius mažiausius ir menkiausius darbelius, juos iškelia iki maldos aukštumų, bet siekia tvarkyti mūsų širdis pagal Dieviškąją Jėzaus Širdį. Taip auštančio ryto ramume mes patvirtiname savo pasiryžimą, kad kiekvienas naujos dienos akimirksnis būtų pa-

skirtas siekti tam didžiajam idealui, kurio siekia pati Švenč. Jēzaus Širdis.

3. Atnaujinti

Gera šį pasiaukojimą atnaujinti kas valanda. Kiekvieną pasiaukojimą papuošti gražiu kreipimusi į Dievą, pv.: “Salčiausioji Jēzaus Širdie, padaryk, kad kaskart Tave labiau mylėčiau” (300 d. atl. Pijus IX, lapkričio 26 d. 1876). Dažnai pakartoti Jēzui, kad mes norime gyventi Jame, su Juo ir tik Jam, veikti, taip, kad mūsų kalbėjimo ir veikimo būdas namie ir kitur, o ypač mūsų apaštalavimo darbai neturėtų kito tikslo, kaip tik Kristaus Širdies garbę. Aukoti Jēzui kiekvienos dienos ašaras ir skausmus. Visa tai padės išlaikyti mūsų širdį nukreiptą į Dieviškąją Širdį. Padės išveng-

ti blogų ir netaip kilnių intencijų, kurios, kaip kirminai dažnai sugadina mūsų darbus. Tie kreipimaisi į Dievą padės atsiminti rytmetinį pasiryžimą. Tuomet kiekviena diena bus pažymėta Švenč. Širdies antspaudu. Kaip iš didelio anglų ar amerikiečių fabriko nieko neišeina nepažymėta "Made in England" ar "Made in America", taip ir kiekvienas mūsų veiksmai, paaukotas Jo meilės pergalei pasiekti, turi būti taip atliktas, kad būtų vertas Švenč. Jėzaus Širdies antspaudu.

Šitoks pasiaukojimas paviršutiniškam žmogui gali pasirodyti paprasta formulė, gilesniam yra vidinio gyvenimo programa. Tai akstinas sukurti mūsų dienos laikotarpį tokį gražų, kaip krikščioniškojo meno šedevras (gražiausias

kūrinys). Tai yra šuolis į skais-
tų apaštalavimą, į pasiaukoji-
mo ir atlyginimo gyvenimą ir
į tuos didinguosius Kristaus
Karalystės akiračius, kuriuos
yra atskleidęs pamaldumas į
Švenč. Jėzaus Širdį.

4. Visa atnaujinti Kristuje!

Kaip pagerėja tada mūsų da-
lyvavimas Šv. Mišiose. Aukoji-
mas pasikeičia į girdimą Mi-
šiose "Aukštyn širdis". Savo
širdis mes siunčiame į Kris-
taus Širdį. Kada ateina Paky-
lėjimo valanda, kai kunigo
rankos iškelia Konsekruotą
Ostiją, kartu su Dievo tarnu
ir su visa Bažnyčia mes kelia-
me rankas į Dievišką Jėzaus
Širdį. Komunija tada virsta
Jėzaus Širdimi, ateinančia į
mus Savo Meilės Sakramente.
Ir Mišios ir Komunija dvelkia
vienu troškimu: "Švenčiausioji

Jēzaus Širdies, teateina Tavo karalystē. Teateinie!” Neberūpi mums mūsu savimyla, bet pirmajā vietā užima Jēzaus Kristaus ir Jo meilēs reikalai. Mūsu prašymai lieka palenkti tam tikslui, ī kuri veda pamaldumas Švenč. Jēzaus Širdžiai.

Tuo būdu namai, īstaiga, mo-kykla ir darbo vieta, ī kuriā mes einame, mums tampa šventove. Kas tada yra tavo, Montmartre, ta nuostabiai graži Švenč. Širdies Bazilika Paryžiuje, palyginti su ta bazilika, kuriā kiekviena, net visų menkiausia, nuolankiausia ir niekam nežinoma siela kasdien pastato Švenč. Širdies garbei? Pastato taip, kad kiekviena jos plyta yra kiekvienas tos dienos akimirksnis, kurs plasta meile ir gieda mūsu širdžiu pasveikinimo giesmes maloniausiam, ī mus ateinančiam istorijos Nugalētojai.

“Ateikite pas Mane visi, kurie
vargstate...” *Mat. 11, 28.*

Šeimų Pasiukojimas Švenč. Jėzaus Širdžiai

Kunigo dalyvavimas reikalingas norint gauti tai iškilmei skiriamus atlaidus. Išpuošiami namai gėlėmis, vėliavomis, paveikslais. Garbingiausią vietą užima Švenč. Jėzaus Širdies paveikslas ar stovykla, kuri bus iškilmių metu šventinama. Galima pasikviesti giminės ir kaimynus.

Visi klaupiasi prieš paveikslą ir kalba garsiai "Tikiu į Dievą Tėvą." Pasiukojimo aktas yra skaitomas arba kunigo, arba šeimos galvos, arba visų sykiu.

"Švenčiausioji Jėzaus Širdie, Tu apreiškei palaimintai Margaritai Marijai, kad trokšti viešpatauti krikščionių šeimy-

nose, štai mes, atsiliepdami į
tą Tavo neapsakomos meilės
troškimą, visi čionai susirinkę,
skelbiame ir pripažįstame vi-
sišką ir aukščiausią Tavo val-
džią mūsų šeimoje.

Nuo šiol mes norime gyventi
Tavo gyvenimą, norime rūpin-
tis, kad mūsų šeimoje sužydė-
tų tos dorybės, už kurias Tu
prižadėjai suteikti ramybę že-
mėje, norime nė iš tolo nepri-
sileisti pasaulio dvasios, kurią
Tu smerki.

Viešpatauk mūsų protui tikė-
jimo paprastumu, o mūsų šir-
dyje Tau vienam liepsnojan-
čia meile, kurios liepsnas mes
palaikysime gyvas dažnai pri-
imdami Švenč. Komuniją.

Dieviškoji Širdie, teikis va-
dovauti mūsų susirinkimams,
laiminti mūsų dvasiškuosius ir
laikinuosius reikalus, tolinti

nuo mūsų sunkenybės, šventinti džiaugsmus ir lengvinti kentėjimus. O jei kuris nors iš mūsų, vargšas, jau tiek proto netektų, kad nusidėjimais Tave įskaudintų, primink jam, Saldžiausioji Širdie, kad puolusiam, bet atgailojančiam nusidėjėliui visuomet esi be galo gera ir gailestinga.

Mušant gi atsiskyrimo valandai, ir mirčiai atnešant liūdėsį į mūsų šeimos židinį, visi mes, tiek išeinantieji, tiek pasiliekanantieji, pasiduosime amžiniesiems Tavo lėmimams. Mūsų paguoda tuomet bus prisiminitas tos ateinančios dienos, kai visa šeima susijungusi danguje galės giedoti Tavo garbės ir geradarybių giesmę.

Nekalčiausioji Marijos Širdis ir garbingas Patriarkas šv. Juozapas teįteikia Tau šį mūsų pasiaukojimą ir teprimina

jį mumus per visas mūsų gyvenimo dienas.

Tegyvuoja mūsų Karaliaus ir mūsų Tėvo Jėzaus Širdis!

(Turint laiko, galima atskaityti ar atgiedoti Švenč. Jėzaus Širdies Litanią).

* * *

1. Surašomi visų šeimos narių vardai ar tai pačiame Jėzaus Širdies paveiksle tam paliktoje vietoje, ar atskirame lape, kurs tada rėmuose laikomas šalia paveikslo. Dar geriau, jei patys šeimos nariai savo ranka pasirašytų.

2. *Atlaidai*: a. Pasiuokojimo dieną už atkalbėjimą akto prie Švenč. Širdies paveikslo septyneri metai ir septynios kvadragenos atlaidų. Visuotini, jei tą dieną buvo eita išpažinties ir priimta šv. Komunija.

b. Trys šimtai dienų atlaidų kàs

meta, atnaujinant tą pasiaukojimą prie Jėzaus Širdies paveikslo. O visuotini, jei einama išpažinties ir primama Komunija. Patartina pasiaukojimą atnaujinti didelėse Šventėse ir Pirmuose Penktadieniuose.

3. Pasiaukavimo iškilmes vedęs kunigas rūpinasi šeimų vardus nedelsdamas pasiūsti Maldos Apaštalavimo Direktoriui, St. Robert's Hall, Pomfret Centre, Conn., kad įtrauktų į Knygas.

Švenčiausios Jėzaus Širdies Prižadėjimai

1. "Aš suteiksiu jiems visas jų luomui reikalingas ma-lones.
2. "Aš padarysiu jų namuose taiką.

3. "Aš juos paguosiu visuose jų suspaudimuose.
4. "Gyvenime, o ypač mirtyje, Aš būsiu jiems saugi prieglauda.
5. "Gausiai laiminsiu visus jų sumanymus.
6. "Nusidėjėliai ras mano širdyje šaltinį ir neribotas gailestingumo jūras.
7. "Drungnosios sielos taps uolios.
8. "Uoliosios gi greitai pasieks tobulybės viršūnės.
9. "Aš laiminsiu kiekvieną vietą, kur bus išstatytas ir gerbiamas mano Širdies paveikslas.
10. "Kunigams suteiksiu dovaną suminkštinti net labiausiai sukietėjusias nusidėjėlių širdis.

11. "Ši pamaldumą platinančiųjų vardai bus įrašyti mano Širdyje ir niekada nebus iš jos išdildyti.
12. "Dėl mano Širdies viską viršijančio gailestingumo aš tau prižadau, kad jos visagalė meilė suteiks paskutinę atgailos malonę visiems, kurie priims Komuniją per devynis pirmuosius (mėnesio) penktadienius paeiliui; jie nemirs mano nemalonėje ir be Sakramentų. Mano dieviškoji Širdis bus jiems saugi prieglauda paskutinėje jų (gyvenimo) valandoje."

Ištikimai pildę M. Apaštaltavimo pareigas nariai turi ypatingas teises į tuos Išganytojo duotus prižadėjimus.

Maldos Apaštalavimo PROMOTORIAI

Geras Promotorius yra savanoris V. Jėzaus Širdies bendradarbis. Jam rūpi atvesti prie tos dieviškos Širdies kuo daugiau sielų. Už savo uolų ir ištikimą darbą jis įsigyja ypatingą Išganytojo meilę: "Tą pamaldumą platinančiųjų vardai bus įrašyti mano Širdyje ir niekada neištrinti".

Promotorių Pareigos

1. Atydžiai skaito knygutę **MALDOS APAŠTALAVIMAS**, kad ir pats aiškiai suprastų ir galėtų paaiškinti kitiems, kokias pareigas Maldos Apaštalavimas uždeda savo nariams, ir kokias teikia malones. Lygiai privalo žinoti kuo skiriasi nuo vienas kito trys M. A. narių laipsniai.

2. Promotoriai ieško M. Apaštalavimo Sąjungai naujų narių: tarp savo namiškių, gimiinių, pažįstamų, net ir atšalusiu ir nė velykinės neatliekančių. Į M. Ap. galima priimti visus, kurie sutinka įrašyti savo vardą į narių knygą ir kas dieną paaukoti Švenč. J. Širdžiai savo mintis, žodžius, darbus ir kentėjimus.

3. Sau pavestus narius Promotorius aplanko nors vieną sykį į mėnesį: primena jiems kasdienio pasiaukojimo svarbumą, kalbina prie trečiojo M. A. laipsnio, praneša, kada bus šv. Valanda, bendra Komunija, ar kokios kitos M. A. pamaldos, ar suėjimai. Pasako, kokia bus ateinančio mėnesio bendroji intencija.

4. Organizuoja nepertraukiamos Atlyginimo Komunijos būrelius iš 7, ar 15, ar 30 asme-

nu. Apie tai plačiai rašo knygutė M. Apaštalavimas 53 iki 66 pusl.

5. Stengiasi kuo plačiausiai paskleisti M. Ap. mėnesinį laikraštį "ŽVAIGŽDĘ". Tas Jėzaus Širdies Pasiuntinys skiepija didesnę Jėzaus meilę, aiškina mėnesines Apaštalavimo intencijas, deda narių prisiųstas intencijas kiekvienai mėnesio dienai, duoda gerų krikščioniško gyvenimo pamokinių, pavyzdžių. Promotoriai rūpinasi, kad kiekvienas M. Ap. narys imtų "Žvaigždę".

Susirinkimai

6. Promotoriai renkasi mažiausiai vieną sykį per mėnesį pasitarti, kaip būtų galima geriau apaštalauti. Tų susirinkimų dienotvarkė gali būti tokia: 1. Susirinkimo atidarymas malda, M. Ap. knygutėje

p. 141. 2. Dvasiškas skaitymas apie Švenč. J. Širdį ar M. Apaštalavimą. Skaityti apie 10 — 15 minučių. 3. Protokolo skaitymas. Žiūrėti, kas buvo nutarta padaryti iki šio susirinkimo, kam pavesta darbas atlikti, ir klausti ar padarė. Čia kiekvienas Promotorius gauna žodį ir papasakoja trumpai apie savo darbą per parėjusį mėnesį. Nepamiršti pasakyti, kiek gavo naujų narių, kiek įrašė į antrą ir trečią laipsnį. Kiek narių skaito “Žvaigždę”. Ar aplankė visus sau pavestus narius? Jei ko nors nepadarė, kodėl nepadaryta? 5. Apaštalavimo reikalų svarstymas ir sumanymai. Čia tariamasi, kas būtų galima padaryti dėl J. Širdies garbės per ateinantį mėnesį ir pasiskirstoma darbais. 6. Skubūs reikalai: ligonių aprūpinimas, papiktinimų pašalinimas, atei-

nančiju švenču, misiju, reko-
lekciju rengimas ir panašūs. 7.
Susirinkimas baigiamas mal-
da. Už kiekvieną Promotorių
susirinkimą 300 d. atlaidu.

Stengtis, kad susirinkimai
neužsitęstų ilgiau, kaip pus-
antros valandos. Dar geriau
baigti per vieną valandą.

7. Promotoriai pasiteirauja
M. Ap. narių, ar jie neturi ko-
kių svarbių intencijų pavesti
Sąjungos narių maldoms. Tas
intencijas Promotorius suren-
ka, ir, ar tai pats, ar per Direk-
torių, pasiūnčia "Žvaigždės"
redaktoriui.

8. Promotoriai prisideda prie
visų parapijoje daromų gerų
darbų. Nelaukia iki pakvies,
patys pasisiūlo ir už savo pa-
tarnavimus nelaukia padėkos,
nei atlyginimo. Ką Promoto-
rius daro, daro dėl didesnės Jė-
zaus Širdies garbės ir sielų la-
bo.

9. Promotoriai atsimena, kai didžiausias Jėzaus įsakymas mums yra: mylėti vienas kitą taip, kaip Jis mus mylėjo. Todėl Promotorių tarpe negali būti aštrių ginčų, barnių, keršto, įskundimų, liežuvavimų ir panašių dalykų. Jei kur toks triukšmadaris, atsirastų, reikėtų jį tuojau iš Promotorių pašalinti.

10. Promotoriai ieško rasti kuo daugiausiai pagalbininkų ir juos padaryti Promotoriais.

Promotorių Nuopelnai:

1. Jie tampa ypatingi V. J. Širdies draugai ir kaip tokie gali tikėtis nepaprastų malonių gyvenime ir mirtyje.

2. Bažnyčia teikia šiuos visuotinus atlaidus:

Iškilmingo J. Širdžiai pasiaukojimo dieną.

Du sykiu per metus, kai, prisisege savo ženklelį tą pasiaukojimą atnaujina.

Du sykiu kas mėnesį, kai sau skirtų Globėjų dienoje priima šv. Komuniją už šv. Tėvo ir Bažnyčios reikalus.

PROMOTORIŲ GLOBĖJŲ SĄRAŠAS galima rasti knygu-
tėje "Maldos Apaštalavimas"
89 puslapyje.

Maldos Apaštalavimo, lietu-
vių parapijoms direktoriaus a-
dresas: Rev. Pr. Aukštikalnis,
S. J. St. Robert's Hall, Pomfret
Centre, Conn.

"Žvaigždės" adresas: 488 E.
Str., So. Boston 27, Mass.

TURINYS

Daugelis nesupranta	3
Jėzaus ir Bažnyčios Mintis	5
Šiek tiek Istorijos	14
Jėzaus Karalystės laimėjimas	16
Mūsų pasiaukojimas	19
Tyli ir pasiaukojančioji meilė	24
Praktiškos išvados	29
Stengkimės geriau suprasti	38
Rytmetinis pasiaukojimas	39
Atnaujinti	43
Visa atnaujinti Kristuje	46
Šeimų pasiaukojimas	49
Jėzaus Širdies prižadėjimai	54
Promotoriai	57

3347865

